

LETO -
YEAR 44
JANUAR 1995

m i s s i

THOUGHTS

1 FEB 1995

Naslovna slika: Slovenska mati — "žena, vzgojiteljica za mir" dneva miru 1995. (Ilustracija je delo ameriške Slovenke Nancy Bukovnik.)
+ + +

PRİČELI smo novi letnik. Že štiriinštirideseti. Zahvala vsem, ki ste se poslužili odrezka na Koledarju in že poravnali naročnino, še lepša zahvala tistim, ki ste skromni naročnini dodali dar v sklad. Moja zahvala tudi vsem, ki ste mi obenem izrazili prijateljska voščila za božič in novo leto.

Eden naročnikov je svojim prijaznim voščilom dodal tudi željo, "da bi januarско številko **MISLI** dobil v januarju, februarско v februarju, marčevo v marcu . . ." Posrečeno povedano. Prav to si nič manj ne želim tudi sam. Rad bi bil enkrat na tekočem, rad bi enkrat kot urednik prosto zadihal. A sem že večkrat omenil, da je neplačano uredniško in upravniško delo pri **MISLIH** dodano moji dušnopastirski skrbi. Poleg tega je malo zmožnih in zainteresiranih ljudi, ki bi bili voljni brezplačno pomagati. Lepa skupina mi mesec za mesecem pomaga pri pakiranju in pripravljanju vsake mesečne izdaje za pošto, česar noben upravnik ne bi zmoget sam. Hvaležen sem jim. Tipkanje člankov na računalnik in pripravljanje strani za tisk pa leži na meni, da morejo **MISLI** finančno obstati in ni nepotrebnih in nemogočih stroškov.

Tako si mislim kljub svojim in naročnikov željam: Bolje kasno kot nikoli! — Bom pa še vedno skušal storiti vse v svoji moči, da se sleherna izdaja premakne na začetek meseca. Dokler mi to ne uspe, pa prosim za vsaj malo potrpljenja.

— Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO — I. del — Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol — Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca — Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancem.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11 dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI — SLOVENIAN FOLK SONGS — A. L. Ceferin (ed.) — Cena knjižice z audio-kaseto vred 6 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES — V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE — Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnjo izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, II. del. — Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

STO RECEPTOV SESTRE NIKOLINE. — Kuharska knjiga o domačih jedeh. — Cena deset dolarjev.

PISMA MRTVEMU BRATU — Topli spomini na brata — Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja — Cena 12 dolarjev.

PRED VRATI PEKLA — Duhovnik lazarist Franc Sodja opisuje v živo življenje v ljubljanskih zaporih po končani vojni. — Cena 8 dolarjev.

JESENSKO LISTJE — Prva pesniška zbirka adelajdskega pesnika Ivana Burnika — Legiša. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev.

misli

(THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 — Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 — Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1995 je 10.— dolarjev, izven Avstralije 18.— dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 — Tel.: (03)387 8488 — Fax: (03)380 2141

božje misli in človeške

Leto
44
Št.
1

JANUAR 1995

Novo leto – svetovni dan miru

– Branko Rozman – stran 1

Oj, ko ne bi bilo nobenih cest!

– pesem T. Kuntnerja – stran 2

Slovo – Od smrti škofa J. Jenka

Iz pogrebnega govora koprškega

škofa Metoda Piriha – stran 3

Iz duhovne oporoke

pok. škofa J. Jenka – stran 4

Dve omiki – Iz Duh. življ. –

– Dr. Marko Kremžar – stran 5

Psalm 68 – V.T. Arhar – stran 6

“Teta Nikolaja”

– Jože Škorjanc – stran 7

Za svetimi Tremi Kralji

– Marija Jelen v Druž. – stran 9

Središče svetega Rafaela, Sydney

– P. Valerijan – stran 11

Kreda – Črtico prev. A.S. v Druž.

– Hans Lössler – stran 13

Izpod Triglava – stran 14

Na poti do oltarja – O prvi avstr.

blaženi - P. Valerijan – stran 16

Središče svete Družine, Adelaide

– P. Janez – stran 18

Moje celice – zapiski iz zaporov

– Jožko Kragelj – stran 20

Naše nabirke – stran 20

Kaj pravite? – Pismo SIMatic

dr. Jožeta Bernika – stran 23

Središče svetih Cirila in Metoda,

Melbourne – P. Tone – stran 24

Z vseh vetrov – stran 26

Kotiček naših mladih – stran 28

Križem avstralske Slovenije

– stran 29

Pa spet nekaj uvoženega iz

Republike Slovenije – stran 32

NOVO LETO SVETOVNI DAN MIRU

ŽE nekaj časa je prvi dan novega leta - svetovni dan miru.

Mir je res velika beseda in pomembna vrednota. Kristusov "Blagor mirotvorcem!" je lahko za slehernika življenjski program. Za mir je treba delati in to na različnih ravneh.

Najprej gre za mir v človeku. Mir s samim seboj. S svojo vestjo. Z Bogom, čigar glas vest je. To je tisti Cankarjev neizprosni sodnik v človekovi "skriti kamrici". V njej se dogajajo velike stvari, saj tega glasu ni mogoče utišati, ko terja odgovor. Gre za pretehtavanja "za" in "proti", za izbiro med trenutno koristjo na eni strani in poštenjem na drugi. Koliko kravjih kupčij se v tej celici sklene in koliko hrbtenic zlomi! Človek, ki se je proti nravnim zakonom težko pregrešil, ne najde miru, dokler svojih kršitev ne prizna in škode ne popravi. Tablete za spanje, alkohol, cele noči prižgana luč, iskanje pomoči pri psihiatrih - vse to utegne vsaj za silo utišati glas v duši, udušiti ga ne more. Človek, ki je proti človeku močno grešil, ne najde miru v sebi, pa naj se kaže na zunaj še tako mirnega. Tak človek utegne svoj nemir sejati tudi navzven, med ljudi, in s tem ustvarja spore.

Potem gre za mir med ljudmi v ožjih skupnostih: v družini in narodu.

- Mir po družinah. Živeti v miru z ljudmi ni lahko. Vsak človek je svet zase in sleherni ustvarjanje sožitja med ljudmi pomeni usklajevanje teh različnih svetov. Tudi če sta dva, ki jima je usojeno živeti skupaj, svetnika, nujno sobivanje ne bo teklo čisto brez napetosti in razhajanj. Edini recept za lepo sožitje je premagovati samoljubje in odpirati se drugemu. To pa je drugačna beseda za ljubezen do bližnjega. Gre za drugo božjo zapoved, ki je enaka prvi.

- Mir v narodu. V našem narodu ga še ni, še smo razdvojeni, in to nemalo. Tisto, kar nas razdvaja, je naša polpreteklost in iz nje izvirajoče posebne pravice nekaterih, oziroma nepopravljene krivice, prizadejane drugim. Glavni razlog za to, da miru med nami še ni, je v tem, ker vplivne skupine v naši družbi še vedno prikazujejo polpreteklo dogajanje v našem prostoru s ponarejanjem resnice. Dokler se bo to dogajalo, miru pri nas ne bo, pa naj to traja ne vem koliko časa. V tem pogledu preteklosti ni dovoljeno enostavno pozabiti. Prav nasprotno: kolikor hitreje bomo razgrnili vso

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je za letošnji prvi dan leta, **DAN MIRU**, izbral geslo: **ŽENA, VZGOJITE-LJICA ZA MIR!** Kako pomembno za današnji čas pomanjkanja ljubezni, pravice, soglasja in zato tudi pomanjkanja miru.

Kljub temu, da papežu očitajo zapostavljanje ženskega spola, ker ne popušča pritisku za ordinacijo žena v duhovnike, dobro ve, kaj more žena in zlasti mati storiti za mir na svetu. Nosilka življenja more v človestvu znova prebuditi pogum in pravičnost, ti dve razsežnosti miru.

resnico, toliko prej bomo lahko zgradili lepo prihodnost.

Končno gre za mir med narodi. Če se ozremo samo na dogajanje v Bosni in Hercegovini, je vsaka beseda o lepoti miru med narodi odveč. Kako težko krivdo pred zgodovino in Bogom si jemljejo na vest tisti, ki so odgovorni za tamkajšnja nepojmljiva grozodejstva!

Naj bi se povsod po svetu uresničila Prešernova Zdravljica:

**"Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat dan,
da, koder sonce hodi,
prepirl iz sveta bo pregnan."**

Svetovni dan miru nas resno opominja k izpraševanju vesti in pravilnemu ravnanju.

BRANKO ROZMAN

OJ, KO NE BI BILO NOBENIH CEST!

Po teh kočah
so zagledali luč sveta,
po teh gmajnah
so prepevali prve pesmi
in igrali prve igre
življenja,
po teh njivah
so doraščali
v naše upanje,
na tej zemlji
so preizkušali svoje moči,
po tej cesti,
po tej cesti so odšli.

Imeli so mlada srca,
imeli so bistro oči,
imeli so zdrave noge.

Oj, ko ne bi bilo nobenih cest!

Tone Kuntner

V SLOVO

Bil je prvi slovenski škof, ki je prišel med nas na peto celino. Blagoslovil je prvo slovensko cerkev na avstralskih tleh – svetišče svetih bratov Cirila in Metoda v Melbournu. Do zadnjega se je živo zanimal, kako ohranjamo svojo vero, in narodno zavest. Tudi avstralski Slovenci bomo pokojnega škofa ohranili v najlepšem spominu.

Tu je spominski članek njegovega naslednika v vodstvu koprške škofije, povzet po govoru pri pogrebni maši.

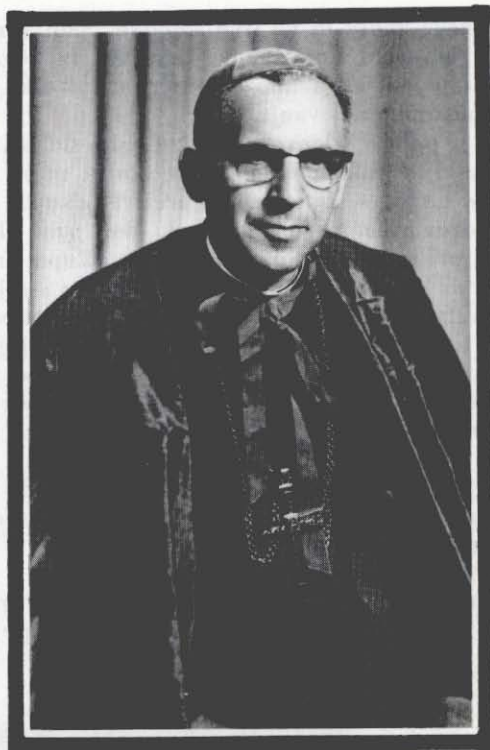
OB koncu mednarodnega leta družine se je izteklo zemeljsko življenje našega škofa JANEZA JENKA, zato razmišljajmo, kako je bil v svojem skoraj 85-letnem življenju povezan z različnimi družinami.

Ko se je 5. maja 1910 rodil na Jami v župniji Mavčiče na Gorenjskem, je kot deseti otrok postal član svoje domače - Petrove družine. Vsi so ga z veseljem sprejeli, zlasti še, ker je pred njim priokalo na svet devet sester. Naslednji dan po rojstvu je postal s svetim krstom član župnijske družine. Svojevrstno družino je ustvarjal s svojimi sošolci in sošolkami doma, potem na Bledu pri svojem stricu, župniku Janezu Oblaku. Član nove družine je postal, ko je vstopil v Zavod sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano leta 1921, in pozneje, ko je na Teološki fakulteti v Ljubljani od leta 1924 do 34 odlično študiral teologijo. Z mašniškim posvečenjem, ki mu ga je 6. julija 1934 podelil ljubljanski škof Gregorij Rožman, je postal član duhovniške družine. Duhovništvo je poslanstvo in služenje. Kristus ga je po predstojnikih poslal najprej za kratek čas za kaplana v Kostanjevico na Dolenjskem in že isto leto za vzgojitelja v Zavod sv. Stanislava v Šentvid.

Leta 1940 je odšel v Beograd in tu je skoraj 24 let ustvarjal svojevrstno družino kot katehet na gimnaziji, kot urednik Blagovesti in kot generalni vikar beograjske nadškofije. Za vse to mu sedanji beograjski nadškof in metropolit Franc Perko, ki se žal ni mogel udeležiti pogreba, izraža iskreno zahvalo.

Svojevrstno družinsko izkustvo zanj je bilo tudi, ko je leta 1946 prestal tri mesece zapora.

Leta 1964 ga je papež Pavel VI. poslal v našo škofijsko družino na Primorsko. S škofovskim

*Zaspal v Gospodu na sveti večer,
24. decembra 1994, v Kopru.
Pokopan 28. decembra 1994
v koprski stolnici,
za oltarjem sv. Rešnjega Telesa.*

posvečenjem pred dobrimi tridesetimi leti (6. septembra 1964 v Logu pri Vipavi) je postal naš prvi učitelj in voditelj, z ureditvijo koprške škofije v povečanih mejah (leta 1977) pa njen prvi in najvišji pastir.

Po vzoru Jezusa dobrega pastirja si je pokojni škof prizadeval spoznati vse duhovnike svoje škofije in čimveč vernikov. Vsak mesec nas je v škofijskem listu spodbujal, kakšni moramo biti. Skrbel je za čistost in pravovernost cerkvenega nauka. Petkrat je po svoji pastirski službi obšel vso škofijo in se je na pastoralnih obiskih srečaval ne le z duhovniki, ampak tudi z birmanci, s starši in botri, z mladino ter z vsem božjim ljudstvom. Njegova srčna želja je bila, da bi se moralno življenje na Primorskem z ureditvijo škofije Koper, za kar ima rajni škof velike zasluge, dvignilo in okrepi. Škof Janez je bil možat, pokončen, pošten, delaven, urejen in iskren človek, sinovsko vdan svetemu očetu in globoko povezan z Bogom. Bil je na dveh koncilskih zasedanjih II. vatikanskega

cerkvenega zbora in na treh sinodah. Škof Janez je bil tudi član Frančiškove družine. Iz bogate zakladnice Asiškega ubožca je črpal navdihe za svoje pastirsko delovanje.

Ko je odložil odgovornost škofovske službe, je tudi zadnjih sedem let ostal na škofiji in je bil prav z nami, s katerimi je preživel skupaj ta leta, družinsko povezan. Vsak dan smo bili skupaj pri maši, skupaj smo molili in skupaj smo se zbirali k družinski mizi. Tudi midva sva gojila svojevrstno družinsko življenje: dvajset let sva živela in delala skupaj, deset let sem bil njegov tajnik, tri leta njegov najožji sodelavec in zadnjih sedem let njegov predstojnik. On me je tudi posvetil za škofa. Hvala Vam, škof Janez, za vse!

V teh zadnjih létih je še več premolil za celotno škofijsko družino, ter zanjo daroval svojo bolezen in druge starostne tegobe.

Bratje in sestre! Škof Janez je trdno veroval, da se bo vera spremenila v blaženo gledanje in

trda življenjska borba v zmago. Tudi mi verujemo, da se njegovo življenje ni končalo in da se njegovo delo ni izgubilo. Vera nam pravi, da je ločitev od naših rajnih le začasna: ko so pretrgane telesne vezi, ostane med nami in njimi skrivnostna duhovna povezava. Apostol Pavel pravi: "Če namreč živimo, živimo za Gospoda, če pa umiramo, umiramo za Gospoda" (Rim 14, 8). Ob Lazarjevi smrti je pokazal Jezus sočutje do Marte in Marije, istočasno pa zatrdil: "Jaz sem vstajenje in življenje. Kdor vame veruje, bo živel, tudi če umrje" (Jn 11, 25). Jezus je s tako gotovostjo razglasil posmrtno življenje in rekel, da je življenje močnejše od smrti in da je smrt kot kratko spanje ter prehod v lepši svet. Naj Bog da nam vsem tako močno vero, kot jo je imel škof Janez, da bomo počasi začutili bližino in veličino njegovega novega bivanja. Globoko sem prepričan, da bo pokojni škof v nebesih še učinkoviteje nadaljeval svoje poslanstvo za duhovno in pastoralno prenovo naše škofije in vseh Slovencev doma in po svetu.

+ METOD PIRIH
koprski škof

Ko je bil
škof Jenko
leta 1968
kot prvi
slovenski
škof med nami
v Avstraliji

Na sliki je
med rojaki
po blagoslovitvi
prve slovenske
cerkve
v Avstraliji,
v Kew
(Melbourne) Vic.

... Ostanite vdani sinovi Matere Cerkve, (...) ljubeči otroci svoje slovenske matere. Imejte razumevanje za povezavo z ostalimi katoličani in pripadniki drugih ver v naši državi. Tudi do ateistov moramo biti strpni in jih z ljubeznijo skušati spreobrniti. (...)

Nedvomno je čas nemiren in revolucionaren, prinesel nam je veliko gorja in ruševin. Sprejemimo te žrtve, da bo rast na Božji njivi blagoslovljena. Ohranite neomajno vero v prenovitveno moč krščanstva. Nič za to, če ne vidimo uspehov. Delajmo, trudimo se, izgorevajmo za Boga in duše, gotovo bomo prejeli potem nebeško plačilo (...)

Svoje zadnje trpljenje, vse bolečine in smrt sprejemam že sedaj kot Kristusov dar. Vse to želim prenesti vdano za Njegovo kraljestvo, za mojo drago Primorsko.

/Iz duhovne oporoke pokojnega koprskega škofa + dr. JANEZA JENKA/

DVE OMIKI

KO so Združeni narodi proglasili leto 1994 za "leto družine" in je tudi najvišje vodstvo katoliške Cerkve podprlo to pobudo, je marsikdo na tihem upal, da bo vsaj v tej točki mogoče priti do sodelovanja ali do skupnih izhodišč med ustvarjalci "novega svetovnega reda" in Cerkvijo. Pa je izkušnja ponovno potrdila, da je zaman čakati trajnih, zdravih sadov od ljudi in ustanov, ki hočejo rasti mimo Boga.

Tako se je zgodilo, da prav leto družine s kruto jasnostjo osvetljuje resničnost o "dveh omikah" današnjega sveta, na katero opozarja sedanji papež Janez Pavel II.

Družina ni področje, na katerem bi se mirno stikali krščanska in potrošniška, materialistična kultura. Nasprotno, prav družina postaja z vsakim dnevom bolj izrazito bojno polje, kjer se bije boj za ohranitev naravnega reda. Gre za novo obliko starega spopada med neredom človekovega napuha in med redom božjega stvarstva.

Družina, zibelka človeštva, ki je po papeževih besedah izraz **omike ljubezni**, je v globokem nasprotju s pojmom družine, ki si jo zamišlja sodobni relativistični svet in ki izhaja iz **omike sebičnosti**. Ljubezen daje družini smisel, toploto in življenje ter povezuje družinske člane v občestvo in skupnost. To naj bi v "novem svetovnem redu", katerega načrtujejo protiverske skupine v krogu Organizacije združenih narodov, nadomestila hladna, neplodna sebičnost, ki se izčrpuje sama v sebi.

Pri tem ne gre več le za dva nasprotujoča si pogleda na svet, temveč za dve volji, kako oblikovati svet. In ker je politična ter gospodarska moč pretežno v rokah sinov tega sveta, si kristjani lahko obetamo novih časov preizkušnje prav na področju najbolj intimnega družinskega življenja.

Omika sebičnosti, antropocentrizem novega svetovnega reda, se bo pri svojem boju proti omiki ljubezni skrivala pod zastavo svobode. Svoboda, ta dragoceni božji dar, bo vnovič zlorabljana in uporabljana kot izgovor za nasilje nad moralnim redom. In kako naj bi bilo drugače, če izganjajo iz javnega življenja Boga, ki je vir resnične svobode?

Vaclav Havel je rekel v slavnostnem govoru, ki ga je imel letos v Filadelfiji, da sodobni antropocentrizem nujno vodi do tega, da bo On, ki je obdaroval človeka z vsemi neodtujljivimi pravicami, prišel izginjati s sveta. Misel na obstoj

neke avtoritete, ki naj bi bila nad človekom, je postala ambicioznemu človeštvu nesprejemljiva. Vendar z zavračanjem prav te, božje avtoritete, se človeštvo z vsemi deklaracijami o človekovih pravicah vred podreja samovoljni manipulaciji ljudi.

Z zavrnitvijo Stvarnika pa "novi red", ki se je na Konferenci v Kairu odkrito predstavil svetu, zaprača tudi prvenstvo ljubezni. Kajti, kot pravi Janez Pavel II. v Pismu družinam, ni resnične ljubezni brez zavesti, da je Bog ljubezen in da je človek edina stvar na zemlji, ki jo je Bog poklical v bivanje zaradi nje same. Po božji podobi in sličnosti ustvarjeni človek ne more popolnoma najti samega sebe, razen v odkritosrčni daritvi svoje lastne osebe, kar je lahko edinole izraz ljubezni.

Hkrati z ljubeznijo pa zavrača nastopajoči svetovni red tudi objektivno resnico. "Kdo more zanikati, da je naša doba čas velike krize, ki se izraža predvsem kot globoka kriza resnice?" se sprašuje papež v omenjenem pismu. "Kriza resnice pa pomeni v prvi vrsti krizo pojmov. Ali izrazi 'ljubezen', 'svoboda', 'odkritosrčen dar' in celo 'oseba', 'pravica osebe' v resnici še pomenijo to, kar po svoji naravi vsebujejo?"

Sodobni človek, napolnjen s površnimi odlomki informacij vseh vrst, naj bi pozabil na harmonično celoto svoje lastne osebe in občestev, v katerih biva, pa tudi na smiselnost stvarstva. Strokovnjaki, na katere se tako radi sklicujejo člani pomasovljene družbe, so sicer sposobni razložiti skoraj vse pojave sveta, ki nas obdaja, vendar, kakor pravi Havel, kljub temu vedno težje razumevamo svoje lastno življenje. Smo v "postmodernosti", to je v dobi, ko se zdi skoraj vse mogoče, a ko človek ne najde več zase nobene trdne opore. Edina gotovost sodobnika je - negotovost. V svetu, kjer je mogoče manipulirati vse s pomočjo denarja, postajata tudi vrednoti ljubezni in resnice izraza brez prvotne, plemenite vsebine.

Globoki konflikt med omiko ljubezni in omiko sebičnosti, ki se že desetletja tragično odigrava na področju družine, bo imel dolgoročno posledico. Ni čudno, da je sedanji papež postavil omenjeno "Pismo družinam" časovno tako blizu veliki in novim generacijam namenjeni okrožnici "Sijaj resnice". Kajti usoda resnice, ki edina osvobaja človeka, se odloča v sredi naravne družinske skupnosti. Resnica ima strašno moč, je trdoživa in mogočna. Zasidrana v srcu družin, kjer je doma

in jih učila verouk. Poleg mladini se je zlasti posvetila družinam, ki so živele v "divje", brez zakramenta svetega zakona. Čutila je dolžnost, da jih nagovori za cerkveno poroko in s svojim neprisiljenim nastopom ji je to čudovito uspevalo. Že leta 1939 je zabeležila 1500 cerkvenih porok, do pričetka vojne leta 1941 jih lahko dodamo še nekaj sto. Ker si za poroko mnogi v svoji revščini niso mogli sami preskrbeti "zakmašne" obleke, ji je pri tem pomagal nadškof in kasnejši kardinal dr. Alojzij Stepinac: dajal ji je svoje talarje in obleke, da jih je s dekleti Marijine kongregacije prekrojevala za obleke ženinov. Posebno se je lotila tega apostolata po letu 1933, ko je morala zaradi bolezni pustiti službo na pošti: v sklerozi multiplex so ji odpovedale noge. S pomočjo invalidskega vozička in pomočnic je z nezmanjšano energijo nadaljevala svoj uspešni apostolat.

Porokam so seveda sledili tudi krsti otrok, ki so rastle v teh družinah. Tako je bila "teta Nikolaja" ne le priča poroke, ampak tudi "vječna kuma" pri krstih, kot omenja Gabrijel Djurak v posmrtnem članku. V istem članku je poudarjeno, da je prav "teta Nikolaja" napravila prvi korak Cerkve v predmestja Zagreba. Bila je prvi "kaplan" teh revnih družin, ki so stanovale v barakah, zbitih iz desk zabojev, in celo v svinjarih, ker ni bilo zanje drugega primerne stanovanja. Za njo so šele nadaljevali duhovniki, ki jih je poslal nadškof Stepinac, da je tudi tu zraslo nekaj cerkva in se je pričelo redno dušnopastirsko delo.

"Teta Nikolaja" je hotela rešiti duše, zato je vse navduševala za pobožnost do presvetega Srca

Jezusovega in prve petke v mesecu. Poznala je Jezusove obljube, zlasti veliko obljubo, da bo Srce Jezusovo varno zavetje v zadnjem trenutku življenja vsem, ki bodo zaporedoma devet prvih petkov v mesecu prejeli sveto obhajilo. Zato je zlasti pred vsakim prvim petkom zbirala mladino in odrasle ter jih pripravljala za spoved in obhajilo. Zнала se je približati celo cirkuškim ljudem, ki so se ustavili s svojimi vozovi in postavili cirkuški šotor za teden dni. Nagovorila je starše in nato v enem tednu z vso naglico poučila cirkuško mladino o Bogu in zakramentih ter jo pripravila na spoved in prejem obhajila pred odhodom dalje.

Svoj apostolat je vršila tudi pisno, saj je vsakega 24. dne v mesecu razposlala po tisoč pisem svojim varovancem, bolnikom, obupanim in ponižanim, ter jih bodrila k zvestobi Bogu. Kot že omenjeno, jih je zlasti spodbujala k prejemu obhajila za prve petke.

Ker je toliko ljubila misijone, je z dekleti organizirala misijonske razstave in druge prireditve ter poslala izkupiček v Indijo in Afriko.

Kakor je poudaril nadškof Kuharič ob pogrebu "tete Nikolaje", naj bi z njeno smrtjo ves njen apostolat ne prenehal: njeni sodelavci naj nadaljujejo in zbirajo v "sklad tete Nikolaje", za takrat najnujnejše potrebe - za sirote v oskrbi Karitasa.

Ko je naš odlični pisatelj prof. Alojzij Rebula leta 1993 objavil v ljubljanski Družini članek "Kje je moč krščanstva" in z njim pokazal na trpine, ki so jih na dan bolnikov pripeljali na Brezje, sem ga pisno vprašal, če morda pozna apostola zagrebških revežev, veliko trpinko iz Škofje Loke, mi je med drugim odpisal: "...Prijetno in krščansko ste me presenetili s svojim pismom, posebno s tem, kar ste povedali o svetniški Škofjeločanki Nikolaji, o kateri doslej nisem še ničesar slišal. Njena popolna predanost nadnaravnemu, njeno službovanje na pošti v Zagrebu, njen apostolat iz vozička, kamor jo je pahnila ohromelost, njena karitativna dejavnost, njen obisk pri Vas v Sevnici - vse to me je izredno pritegnilo. Dejansko sem dobil vtis svetniške osebnosti, res vredne, da se sname izpod mernika.

...pripravljen bi bil soočiti se s tem likom nedvomno svetniške Slovenke, ko bi imel na razpolago potrebno gradivo... Hvaležen, da ste me opozorili na takšen visoki človeški lik, Vas pozdravljam z najboljšimi željami..."

Za konec pa še kratko o tem, kako sem se jaz srečal s "teto Nikolajo". Leto po novi maši, 1939,

"Teta Nikolaja" v zadnjem letu življenja, predno je odšla k Bogu po zaslužno plačilo

so me poklicali k vojakom v Zagreb. Nekega dne so dekleta pripeljala na revnem bolniškem vozičku pred vojašnico gospo, ki se mi je predstavila kot "Nikolaja, zavedna Slovenka iz Škofje Loke." Prosila me je, če bi mogel iti prihodnjo nedeljo maševat na Sljeme nad Zagrebom. Obljubil sem ji in od takrat naprej sva se večkrat videla na njenem domu. Vedno sva najprej skupaj molila. Bila je namreč, kot že prej omenjeno, velika častilka Srca Jezusovega in Marijinega. Ti srci sta bili njena skrivnostna sila, da je znala pridobiti na desetine deklet za duhovnost in za apostolat med revnimi.

Po končani vojaščini so me poslali na prvo

kaplansko mesto v Sevnico... In "teta Nikolaja" je prišla v Sevnico na zdravljenje. Stanovala je pri neki plemeniti gospe. Tam smo se pogosto srečavali. Obiskal jo je celo škof Njara iz Križevcev in imel sem čast, da sem ga pozdravil... Ko se je "teta Nikolaja" vrnila v Zagreb, sva si pogosto dopisovala.

Prav je, da tudi Slovenci po svetu in ne le doma spoznajo "teto Nikolajo". Končno je bila tudi ona izseljenka: delovala in umrla je izven rodne domovine in pokazala vso širino svojega krščanskega značaja, kateremu so vsi brez izjeme bratje in sestre v Kristusu.

JOŽE ŠKORJANC

"Teta Nikolaja" s svojimi dekleti na obisku v Sloveniji – pred cerkvijo Sveti Pavel pri Preboldu

ZA SVETIMI TREMI KRALJI

MARIJA JELEN

NIKOLI še nisem videla kolednikov, oblečenih v svete tri kralje. Doma smo imeli figurice svetih treh kraljev in kamele, ki smo jih postavili k jaslicam šestega januarja. Tam so ostali do svečnice, ko smo jaslice razdrli. Bili so tudi v naši cerkvi na stranskem oltarju. Ko smo tam otroci čakali na spoved, me je vedno bilo majčkeno strah, da bo eden od kraljev Jezuščku prstek odgriznil. V resnici ima usta čisto blizu bose otrokove nožice.

Včasih sem že slišala, da so koledniki hodili ponekod po velenjski okolici. A da bi jih bila videla? Kje neki! Zelo sem se razveselila, ko sem izvedela, da se bosta v Šaleku letos pripravili na obhod kar dve skupini. Hotela sem jih fotografirati.

Šla sem v stari Šalek. Stala sem pri mostu čez

Pako blizu starodavne šaleške cerkvice, v kateri so angelčki z rdečimi perutničkami. Čakala sem dolgo - nikjer žive duše, kje neki, da bi hodil tam naokrog celo kak kralj! Ko me je pričelo zebsti, sem hotela vse skupaj pustiti, misleč: "Pač ne bo nič!"

Ob šumljanju vode sem se med čakanjem nehote vživela v vlogo svetih treh kraljev, ki so od nekdaj prišli in nekam šli - kot jaz. Gotovo so bili prav tako v dvomih, če bodo kaj našli. Vodilo jih je še nekaj - poleg zvezde. Bili so previdni popotniki, radodarni tujci, iskalci, radovedneži, modri, pobožni, zanesenjaki, ponižni, ogroženi, pogumni, različnih ras, nenačrtovani, nezaželeni, zasledovani in - dobrodošli na cilju. Šli so po drugi poti, prav tako kot tile šaleški nocoj, da sem jih zgrešila.

Ker hodijo le enkrat na leto in mi ni bilo do tega, da bi še čakala, sem se odpravila vprašat k znancem, ali so že bili pri njih. Prejšnja leta so bili, letos pa še ne. Po telefonu so izvedeli, da je eden zbolel in bo hodila naokoli le ena skupina. Če bodo prišli k njim, se še ne ve in tudi ne, kdaj bodo prišli.

"Pa pogledjte kaseto od predlanskih," so me povabili znanci.

Vsa očarana sem zrla na zvezdo, ki jim je kazala pot v temi od domačije do domačije. Zadalj so se iz mraka izvile njihove postave, kraljevsko opravljene. Vsi, ki so jih ugledali, so se jih prisrčno razveselili. Za vsakogar so bili pravo doživetje, ko so zapeli po starodavnem napevu:

*Tam v Jutrovi deželi
ena zvezda gori gre.
Na novo je ta zvezda,
prav lepo sveti se.*

*Zvezda pa pomeni
na rojstvo božje,
na tega nov'ga kralja
nebesa in zemlje.*

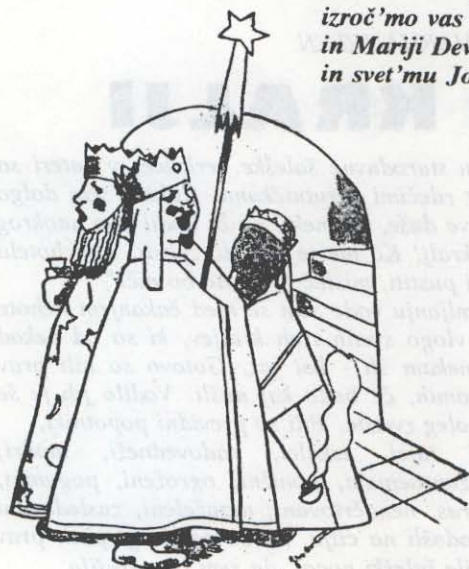
*Sveti trije kralji
so vsi popotniki,
na pot so se podali
in iskat so Ga šli.*

*Zvezda gre nad njimi,
jim kaže pravo pot,
nad štalco je obstala,
kjer rojen je Gospod.*

*Sveti trije kralji
do štalce pridejo,
so padli na kolena,
dar'vali Jezusu.*

*Mi smo pa zdaj zapeli
eno lepo pesmico,
vi pa nam zdaj darujte
eno "haupt" klobasico.*

*Mi se od vas podamo,
izroč'no vas Bogu
in Mariji Devici
in svet'mu Jožefu.*

Poslušalci so povsod zelo cenili njihov trud in jih hvaležni obdarili. Tri kralje peti res ni lahko: od utrujenosti se jih loteva spanec, ker pojejo do jutra.

Po ogledu posnetka sem se vesela poslovila od prijaznih znancev.

Doma me je opozoril telefon: "Zdajle so trije kralji pri nas!"

Hitro sem se odpravila v Šentilj. Ni jih bilo več. Šla sem k sosedu. "Tu jih še ni bilo," so povedali. Nikjer v okolici jih ni bilo videti, zato sem se vrnila domov.

Zjuraj me je poklicala sestra: "Kakor hitro si odšla sinoči od nas, so prišli trije kralji. Še naš je bil zraven. Fotografirali so se, a brez kraljevske oprave." Tako zopet nisem prišla do slike pravih treh kraljev. Nekaj sem pa še našla v zapiskih - besedilo trikraljevske pesmi s Paškega Kozjaka:

*Sveti trije kralji so prirajžali
(premodri so možje)
iz Jutrove dežele,
že zarja gori gre.*

*Ena zvezda se prikaže,
jim kaže pravo pot,
nad hišo je obstala,
nad hišo Herodovo.*

*Sveti trije kralji
v hišico so šli,
Heroda vprašali,
kje bi to dete b'lo.
Herod jim je pa rekel:
"Le pojdite naprej!
Ko Ga pa boste našli,
mi prid'te povedat!"*

*Ena zvezda se prikaže,
jim kaže pravo pot,
nad štal'co je obstala,
je rojen naš Gospod.
Sveti trije kralji
v štal'co so šli,
Jezusu, Mariji,
daril darujejo:
mire in kadila
in čistega zlata,
nobenemu človeku,
kot samemu Bogu.*

Naposled sem le bežno zagledala letošnje tri kralje. Kje? Na velenjski televiziji. Bili so iz Slovenj Gradca, peli so, pobirali darove za reveže ter celo obrazložili starosvetni običaj.

Kasneje sem še v službi izvedela, da sta po Konovem hodili dve skupini treh kraljev. Nabrali so toliko trikraljevskih darov, da so naredili veselico za vse darovalce. Delili so koledarje z zlato zvezdo repatico, z voščili za zdravje in srečo ter z verzi:

*Al' zdaj se od vas poslavljamo,
za dar se zahvaljujemo!
Je b'la klobasa al' denar,
vse vzeli smo za dober dar.*

Bodite prisrčno povabljeni, Gašper, Miha in Boltežar, drugo leto tudi v naš dom!

BOŽIČ 1994 je že del kronike. Pripravljali smo se nanj ves advent in še posebej z božično devetdnevnicco - kateri ste se je seveda udeleževali. Polnočnica je bila tudi letos v dvorani, čeprav smo prvotno mislili, da bi bila zunaj na dvorišču. Iz raznih razlogov smo izbrali dvorano. Ves sveti večer je rahlo deževalo in tako je dež poskrbel, da med polnočnico letos nihče ni ostal zunaj. Ob pol dvanajstih je bila dvorana že polno zasedena, vključno balkon, ko se je pričel božični koncert naših pevcev. Njim se je letos pridružila solistka Vesna Hatežič in s svojim sodelovanjem dodala božičnim pesmim še svoj čar. Sodelovala je tudi pri božični dnevni slovesni maši, kakor tudi pri večerni maši na Štefanovo.

Jaslice, ki jih je postavil p. Tomaž, so bile letos dvodelne. Hlevček s sveto Družino in betlehemska poljana s pastirčki in ovčkami sta bila v prostoru pod levim zvonikom, kjer je oltar Srca Jezusovega, trije kralji z božičnimi drevesci pa so bili ob glavnem oltarju. Dodatek k letošnjim jaslicam pa so bili tudi kipci pastirjev in ovčk iz zapuščine pokojnega Cirila Snedica, kot sem omenil že pri pokojnem. Njegova družina je celotne jaslice podarila naši cerkvi in smo jih seveda hvaležno sprejeli.

BOG PLAČAJ našim rojakom, ki so nam za praznike poslali čestitke ali darovali za vzdrževanje našega verskega središča. Vsi rojaki, zlasti pa dobrotniki, so vključeni v naše molitve in svete maše, saj smo tukaj za vas.

Naj še omenim, da morete poravnati naročnino za Misli tudi pri nas v Merrylandsu in prav tako na drugih krajih, kjer imamo slovenske maše in srečate slovenskega duhovnika. Nabrano naročnino pošljemo mesečno na upravo Misli v Melbourne.

NOVO LETO - stare tirnice? Ali res mora iti vse po starem: tudi z napakami, z brezbrižnostjo, malomarnostjo, pesimizmom, kritiziranjem...? Novo leto je tu, nov začetek, nove možnosti in predvsem - čudovit božji dar... Bistroumen pisatelj je zapisal: "Ne gre za to, da bi dodali življenju leta, marveč za to, da bi dali letom življenje!" Ali malo drugače povedano: da bi dali našemu življenju boljšo kvaliteto. Saj velja tudi tu, da ni važna kvantiteta, ampak kvaliteta. Med nami naj bi bilo več razumevanja, več medsebojne pomoči, strpljivosti in spravljivosti. To bo plemenitilo naše medsebojne odnose in sploh naše življenje.

TO LETO 1995 je Organizacija združenih narodov izbrala za LETO STRPNOSTI - YEAR OF

Misli, januar 1995

SV. RAFAEL SYDNEY

*Fr. Tomaž Menart, O. F. M.,
Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692*

*Slovenske sestre - frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

TOLERANCE. Ta lastnost se v krščanskem slovarju imenuje čednost. Brez dvoma jo svet potrebuje - v mednarodnih odnosih, pri gradnji skupnosti, pa tudi med člani posamezne družine. Pomanjkanje te čednosti je vzrok marsikaterega nesoglasja, da ne rečem trenja in prepira tudi po naših družinah. Družinski člani včasih izvajajo razne pritiske - ki so lahko podobni že kar terorju - za malenkosti, v popolnoma nedolžnih in dovoljenih zadevah. Vse, kar ni po njih okusu, jim gre na živce. Ti skrajneži ozkih nazorov napravljajo življenje v družini nezno in so premnogokrat vzrok, da se družina, ki bi lahko ostala skupaj, žalostno razide. So tudi primeri, ko nekdo v družini vzame resno svoje versko življenje - nedeljsko mašo, molitev, pomoč bližnjemu... - kar pa vzbuja vest mlačnim članom družine, da se iz njega norčujejo, zanetijo prezir in prepir. Primer pa lahko tudi obrnemo, ko verni družinski član nerazsodno pritiska na mlačnega ali nevernega, pa s tem povzroča prepir in ga še bolj odbija.

Čednost strpnosti je potrebna tudi med člani verske skupnosti, ali kakršnekoli organizacije. Kjer te čednosti ni, je skupni pomenek zelo otežkočen, skupno delovanje pa skoraj nemogoče. V skrajnih primerih preide nestrpnost v pravi fanatizem.

Borimo se proti ozkosrčnosti in v letošnjem letu preglejmo svoje ravnanje, če morda v kakem primeru tudi mi ne izvajamo krivičen pritisk na drugega ter mu s tem omejujemo svobodo mišljenja in izražanja, ali morda celo delovanja.

SLUŽBE BOŽJE: NEWCASTLE pride na vrsto za slovensko mašo na nedeljo 29. januarja, ko se bomo ob šestih zvečer zbrali v cerkvi Srca Jezusovega v Hamiltonu.

CANBERRA ima slovensko mašo na tretjo nedeljo vsakega meseca, torej 19. februarja in 19. marca, ob šestih zvečer v Garranu.

FIGTREE ima slovensko mašo vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu ob peti uri popoldne. Postni dodatek - od pepelnične srede, 1. marca, do velike noči - bo maša tudi vsako sredo zvečer ob sedmih, v sklopu s postno pobožnostjo.

PUSTNI PIKNIK bomo priredili v Merrylandsu na pustno nedeljo, 26. februarja. Za postrežbo je na vrsti druga delovna skupina, ki bo imela v ta namen en teden pred prireditvijo - v nedeljo 19. februarja - sestanek po maši.

KLUB "PLANICA" v Wollongongu slavi letos svoj srebrni jubilej, 25-letnico obstoja. Klub skrbi za družabne prireditve in za športno udejstvovanje tamkajšnjih rojakov. Med važnimi in uspelimi dogodki klubskega udejstvovanja je bilo organiziranje kmečke ohceti, pa nakup dvorane ter cerkvice pred dobrimi desetimi leti. Odbor s sedanjim predsednikom Ivanom Rudolfom je odločil za praznovanje te važne obletnice soboto 25. februarja. Iskrene čestitke k srebrnemu jubileju!

V četrtek 8. decembra 1994 zjutraj je v Eversleigh bolnišnici v Petershamu (Sydney) umrl CIRIL SNEDIC. Rojen je bil 22. julija 1936 v Tržiču na Gorenjskem kot sin Franca in Frančiške r. Hafner. Oba starša sta že med pokojnimi. Ciril je prejel sveti krst in ostale zakramente v domači farni cerkvi skupaj z bratom dvojčkom Metodom. V Avstralijo je prišel leta 1961. Skoro ves čas je živel in delal v Sydneyu. Po poklicu je bil pleskar. Med drugim je bil deset let zaposlen v Garden Islandu, kjer je baza avstralske mornarice. Leta 1969 se je poročil z Metko Polajnar, po rodu prav tako iz Tržiča. Poleg nje zapušča ob smrti hčerko Matejo (25 let) in Julijo (18 let) ter brata Metoda, ki živi z družino v Blue Mountains. V domovini pa žalujeta za njim brata Štefan in France. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v torek 13. decembra, pokopan pa je na slovenskem delu pokopališča Rookwood.

Pokojni Ciril je imel izreden talent in veliko veselje izdelovati figurice za jaslce, ki jih je vsako leto postavil svoji družini. Izdelane so bile s finim okusom in veliko natančnostjo, da so jih vsi obiskovalci z užitkom občudovali. Zdaj je pokojnikova družina komplet njegovih jaslč poklonila naši cerkvi in p. Tomaž, ki je letos postavljaj cerkvene jaslce, je precej teh figuric že vključil med ostale. Družini Snedic iskrena hvala!

V ponedeljek 18. decembra 1994 je v svojem stanovanju v Dundas, NSW, umrl JOHN ŠIRCA. Rojen je bil 21. julija 1962 v Sydneyu v družini Alojza in Matilde Širca. Sveti krst in ostale zakramente je prejel v Liverpoolu. Že v detinskih letih se je pojavila bolezen, ki ga je spremljala vse njegovo kratko življenje in je bila tudi vzrok prerane smrti. Vendar je John kljub bolezni ostal vedrega značaja ter je bil priljubljen pri vseh, ki so ga poznali, zlasti med sozaposlenimi v Sheltered Workshop v Lidcombe. Pogrebna maša za pokojnega Johna je bila v naši cerkvi v sredo 28. decembra, na praznik nedolžnih otrok. Nato smo spremili njegove zemске ostanke na pokopališče Rookwood, kjer bodo čakali vstajenja.

Na božično jutro, v nedeljo 25. decembra 1994, je v Westmead bolnišnici umrl rojak KARLO OBLJUBEK. Rojen je bil 25. februarja 1925 v vasi Višnjevik v Goriških brdih. Med drugo svetovno vojno je bil izgnan v Nemčijo, v Avstralijo pa je prišel med prvimi povojnimi izseljenci ob koncu leta 1949. Najprej je bil pomočnik kuharjem v Villawood hostelu v Sydneyu, kmalu pa je dobil stalno službo kuharja v Concord bolnišnici in jo obdržal dolgih 35 let, prav do svoje upokojitve. Letos v maju je začutil bolečine v glavi. Ugotovili so tumor v možganih. Po operaciji se je stanje za nekaj časa izboljšalo. Žal ni mogel dolgo ostati doma v Rosehillu - ponovno je moral v bolnišnico. Na božično vigilijo je prejel sveto maziljenje, naslednje jutro pa odšel s tega sveta. - Karlo je bil poročen z Norimo r. Coughi, po rodu iz Modene v Italiji, ki je umrla v Sydneyu leta 1986. Zapušča hčerko Heleno por. Williamson, ki živi z možem Barryjem ter družini (hčerki Julie in Laura ter dvojčka Allan in Robert) v Wollongongu. Poleg teh zapušča pokojnik še sestro, ki živi v zamejstvu na Primorskem, dočim je druga sestra v Argentini tudi že med pokojnimi.

V petek 30. decembra 1994 je na svojem domu v Campsi, NSW, zapustila ta svet SLAVICA ALOJZIJA PERTOT r. Žerjav. Doma je bila iz vasi Gabrovica pri Komnu, kjer je bila rojena v družini Franca in Marije r. Petelin. V Avstralijo je prišla proti koncu leta 1957. Njen mož je bil Konstantin Pertot, po rodu iz Trsta, ki je umrl v Sydneyu leta 1976. Pokojnica je potem živela ves čas izmenoma pri svojih otrocih v Sydneyu, kjer ima hčerki Marto por. Samsa in Sonjo por. Vila ter sinova Antona in Aleksandra. Bila je verna krščanska žena, ki je lepo vzgojila svoje otroke. Že nekaj let je bolehal za rakom, ki je bil končno tudi vzrok njene smrti. - Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v sredo 4. januarja, sledil je pokop na

slovenskem delu rookwoodskega pokopališča.

Sorodnikom gornjih naših novih pokojnih iskreno sožalje. Naj jim Bog nadomesti odhod dragih svojcev z drugimi darovi svoje dobrote!

KRST - Robert Felix Car, Prospect, NSW. Oče Robert, mati Julie r. Andrenšek. Botroval je Dušan Car. - Sv. Rafael, Merrylands, 17. decembra 1994.

POROKA - Jeremy Oliver, Waratah, NSW, in **Sandra Mavrič**, Waratah, NSW, hčerka Andreja in Albine r. Krajnik. Cerkev, Srca Jezusovega, Hamilton, 3. decembra 1994.

Novokrščenemu detetu in njegovim domčim, kakor tudi novoporočencema naše čestitke in najboljše želje na življenjsko pot!

P. VALERIJAN

Škofja
Loka

Hans

Lösler:

Kreda

SANJALO se mi je:

Umrl sem. Na nebeškem pragu mi je prišel naproti angel. Ponudil mi je kos krede in rekel: "Tu imaš, Janez."

"Prisrčna hvala. Čemu pa naj mi služi?"

"Vidiš tam ono črno tablo?"

Tabla je bila velika in je ni bilo mogoče spregledati.

Angel me je odpeljal k njej in dejal: "Za vsakokrat, ko nisi bil iskren do svoje žene, naredi črtico - za vsakič pa, ko si jo nalagal, naredi križec. Glej, da pri tem ne boš goljufal! Sicer se ti nebeška vrata ne bodo odprla..."

In tako sem tam obstal s svojo kredo in mi ni preostalo drugega, kot da sem zacel delati črtice in križce. Tabla je bila sicer velika, a vseeno premajhna. Temu se seveda ni čuditi, saj sva bila z ženo že dolgo poročena. Tako se pač marsikaj nabere. Tu majhna utaja, tam kakšna priložnostna laž - tu izgovor, tam res tudi kaka večja laž - to pa zato, da bi se izognil čemu hujšemu. To je bila pravzaprav neresnicoljubnost iz ljubezni. Ženi ni treba povedati vsega. Mož naj ji ne bi pripovedoval nič takega, kar bi jo vznemirjalo. Tudi tega ne, kar bi v njenih očeh bilo v škodo nam moškim. V takem primeru se mi zdi majhna laž dovoljena...

Zgrozil sem se ob množici črtic in križcev. In kar naprej - še zdaleč nisem bil pri kraju! Na zemlji pa

sem se zdel samemu sebi tako pravičen, skoraj popoln. Toda ko zdaj v misli na smrt gledam življenje iz nebeške perspektive...

Medtem nekdo teče po nebeški predsobi.

Okrenem se.

"Katarinca! Tudi ti tukaj?"

"Janez!" me je spoznala.

Resnično, to je Katarina, moja popolna in sveta ženica. Videti je povsem zemeljska.

"Katarina, pridi no k meni!"

"Zdaj ne utegnem, Janez!"

"Kaj da se ti tako mudi?"

Katarina se za trenutek ustavi pred menoj. Videti je, kakršna je bila prva leta najinega zakona. Hvala Bogu za ta dar!

"Le kam neki tako hitiš, Katarinca?" sem radoveden.

"Ah, Janez, ko bi ti vedel! Ti nebeščani so si izmislili tako smešno igro, veš, nekaj test... Za vsakič, ko ti na zemlji nisem bila odkrita, moram na črni tabli narediti črtico, za vsakič, ko sem ti lagala, pa križec."

Prikimam. Saj zadevo poznam. Kar zbal sem se, da bo pogledala na mojo popisano tablo. "In kam greš zdaj?" vprašam.

"K svetemu Petru moram. Po novo kredo. Vso sem porabila..."

Iz nemščine prev. A.S.

NA POTI DO

AVSTRALIJA JE DOBILA SV

Kdo pa je ta **Mary MacKillop**? O njej je bilo zlasti zadnje mesece veliko govorjenja in pisanja, a vendar je še ne poznamo, vsaj ne dovolj. Zato nam bosta v tem letniku MISLI ti dve srednji strani več povedali o prvi Avstralki, ki je na poti do oltarja. Njen uradni naslov "**blažena**" bo zamenjan za "**sveta**", ko bo dokazan še en čudež na njeno priprošnjo.

Mary MacKillop je bila rojena v melbournskem okraju Fitzroy 15. januarja 1842. v emigrantski družini. Oče in mati sta prišla iz Škotske, da bi si v Avstraliji ustvarila lepše življenje. Mary je bila prvorojenka in kot najstarejša je veliko pomagala materi v skrbi za mlajše, s šestnajstimi leti pa je morala že v službo. Z osemnajstimi leti je prišla v Penolo, Južna Avstralija, kjer sta z duhovnikom Julijanom Woodsom ustanovila redovno družbo sester sv. Jožefa - jožefinke - z namenom poskrbeti za vzgojo otrok revnih družin. S poukom je začela v Penoli - v opuščnem hlevu. Družba je rasla in lepo delovala, a prišlo je do nesoglasij, ki so Mary naprtla celo nezasluženo kazen izobčenja. Tudi kasneje je veliko pretrpela po krivičnih obsodbah, a vse preizkušnje je znala heroično prenesti. Umrla je v sluhu svetosti, bogata na dobrih delih.

+

Končno je prišel težko pričakovani dan, sreda 18. januarja 1995, ko je Janez Pavel II. stopil na sydneyjskem letališču na avstralska tla. Pričakala ga je večtisočglava navdušena množica. Dobrodošlico sta mu poleg Cerkvenih voditeljev izrekla generalni governor Bill Hyden in ministrski predsednik Paul Keating. Sveti oče se je nato s spremstvom odpeljal v park Domain, kjer so ga pričakali predstavniki raznih verskih skupnosti in kar velika množica, ki je rahli dežek ni prestrašil. Sledil je koncert, na katerem so nastopali priznani pevci.

Papež je prenočil v škofijski hiši ob sydneyjski stolnici.

Naslednje jutro, 19. januarja, nekaj minut po osmi uri, se je papež pred sydneyso stolnico srečal s skupino 300 otrok iz raznih delov Avstralije, kjer vodijo šole sestre sv. Jožefa. Otroke je blagoslavljal in jim stavljaj razna vprašanja - tudi: "Kateri šport imaš pa ti najrajši?" je bil med njimi.

Papež je potem stopil v stolnico, kjer ga je

DATUM četrta 19. januarja 1995 bo šel v zgodovino Avstralije in katoliške Cerkve na peti celini kot eden med najpomembnejšimi. Ta dan beleži namreč obisk papeža Janeza Pavla II. in pa slovesno proglasitev prve osebe, rojene na avstralski zemlji, med blažene. To je božja služabnica, zdaj že **blažena MARY MACKILLOP**, soustanoviteljica kongregacije sester sv. Jožefa od Srca Jezusovega.

Dva dogodka sem poudaril ob omenjenem datumu in verjetno ne bi bilo enega brez drugega: papežev obisk kot tak in pa proglasitev nove blažene.

Za Janeza Pavla II. kot papeža je to drugi obisk naše celine, zanj kot osebo pa že tretji, saj je bil tu kot kardinal na mednarodnem evharističnem kongresu v Melbournu leta 1973. Kot glava vesoljne Cerkve pa je prvič stopil na avstralska tla 24. novembra 1986. Takrat je obiskal vsa glavna središča, od Darwina na severu naše celine pa do Hobarta na jugu Tasmanije.

Zdaj pa je seveda glavni namen papeževega obiska proglasitev Mary MacKillop za blaženo in obiska je deležno le mesto Sydney. Tu je namreč naša svetniška kandidatinja zaključila svoje Bogu posvečeno življenje, tu njeni zemski ostanki čakajo vstajenja.

OLTARJA

O PRVO BLAŽENO – MARY MacKILLOP

čakala skupina 2800 sester sv. Jožefa in njihovi prijatelji. Govoril je o poslanstvu žene ter njene velike vloge v Cerkvi kakor v svetu. Ko je zapustil stolnico, ga je pa pred vhodom čakala protestna skupina žena, ki zagovarjajo žensko duhovništvo...

Naslednja papeževa postaja tega dne je bilo srečanje z generalnim guvernerjem, s predsednikom Keatingom in premierjem države N.S.W. ter njih družinami. K temu srečanju je papeža peljala pot preko znamenitega sydneyškega mosta v tako imenovano Admiralty House. Tu se je pogovarjal o vsem mogočem: o sydneyških olimpijskih igrah leta 2000, o multikulturalizmu, o sydneyških karitativnih ustanovah in seveda tudi o Mary MacKillop.

Kmalu po enajsti uri je bilo na vrsti srečanje z vodstvom sester sv. Jožefa v njihovi materini hiši na Mount Street, North Sydney. Tu se je podal tudi na grob svetniške kandidatnje in se potopil v molitev. Sam Bog ve, kaj vse je priporočal Mary MacKillop.

Sledilo je kosilo z avstralskimi škofi v škofijski hiši ob stolnici.

Ves dan prav od ranega jutra so ljudje vrel in na hipodrom sydneyškega okraja Randwick, kljub temu, da je pretil dež. Popoldne je bilo že težko najti prostor, saj se je zbralo nad 250.000 vernikov. Spored se je pričel že zgodaj popoldne in približal zbranim razne odlomke iz življenja božje služabnice Mary MacKillop. In med pevsko vajo je vsakdo lahko sledil besedilu pesmi, ki je bilo prikazano na ogromnih video-ekranih.

Ko se je približala peta ura, se je pripeljal papež v posebnem avtomobilu - Popemobile mu pravijo. Med burnimi klici, ploskanjem in pozdravi dvignjenih rok je papež obkrožil ogromno dirkališče in končno obstal pred stopniščem do mogočnega oltarja, pripravljenega posebej za današnji namen.

Takoj ob začetku svete maše je sydneyški nadškof in kardinal Clancy v imenu avstralskih škofov in vseh vernikov formalno zaprosil papeža, naj proglasi božjo služabnico Mary MacKillop za blaženo. Papež je nato s poudarkom izgovarjal besede proglašenja, čemur je sledilo navdušeno ploskanje zbrane množice, na obeh straneh oltarja pa sta padli zavesi in odkrili dva ogromna portreta nove blažene. Težko bi bilo opisati čustva, ki so v tem trenutku prevzemala srca vernikov...

V homiliji je sveti oče poudaril čednosti nove

blažene in sploh pomen svetnikov - svetlih zgledov in posrednikov v našem življenju.

S papežem je somaševalo okrog šestdeset avstralskih škofov, sveto obhajilo pa je delilo nad 500 duhovnikov-somaševalcev, diakonov in laičnih delivcev evharistije.

Ob koncu tega veličastnega bogoslužja je papež v raznih jezikih pozdravljal navzoče, med drugimi je bilo slišati tudi v jasni slovenščini: "Hvaljen Jezus in Marija!" Hvaležni smo mu za to priznanje naše avstralske narodne družine.

Ko je "Popemobil" med glasnim vzklikanjem množice zapustil hipodrom, se zbrana družina božjega ljudstva kar ni hotela raziti. Preveč je bilo vsega naenkrat, srca so bila še polna čustev, pa tudi občutkov globoko doživete vere, ki bo rodila svoje sadove.

Vreme je bilo ugodno - dežja, ki je resno grozil, na srečo ni bilo, da bi pokvaril nepozabno slovesnost. Je pa zato dež - v državi N.S.W. nujno potreben in zaželen - obilno padal naslednji dan, dne 20. januarja, ob papeževem odhodu iz Avstralije. Janez Pavel II. je poslovljnemu govoru na letališču šaljivo dodal, da je najbrž že nova blažena pokazala svojo moč in imela kontrolo nad včerajšnjim in današnjim vremenom.

Blažena Mary MacKillop - prosi za nas! Prosi za Avstralijo, deželo svojega rojstva, dela in smrti! Sama si odraščala v priseljeni družini - pomagaj otrokom naših priseljenih družin, da bodo znali ceniti in ohraniti dediščino vere in narodnih izročil svojih staršev.

P. VALERIJAN

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Mobile: 015 555 840 Fax: (03) 853 6176

Dom počitka m. Romane — Mother Romana Home

11 — 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 1054 Fax: (03) 853 6176

Novo leto je kot obcestni kamen, ki meri pot našega življenja. Čeprav ima življenje navadno druge mejnike, se na prelomu leta nehote oziramo nazaj in naprej.

Čeprav številke niso odločilne, se radi sklicujemo nanje. Zato si pogledajmo dušnopastirsko statistiko našega središča. V krstno knjigo smo v preteklem letu vpisali trideset novokrščencev. Poročilo se je osem parov. V večnosti je našlo svoj prostor štiriintrideset naših rojakov. Težje je šteti obhajila; približno okoli dvanajst tisoč smo jih razdelili.

Z leti je v naši sredi vse več bolnih in ostarelih. Patra redno obiskujeva oskrbovance v Domu matere Romane, nekaj bolnikov in ostarelih za prve petke, pred prazniki pa tiste, ki si obiska želijo. Tu so še bolniki, ki morajo nenadno v bolnico ali pa zbolijo na domu. Naredila sva okoli 180 obiskov in razdelila nad 900 obhajil. Bolniško maziljenje sva podelila petindvajsetim.

Sveto obhajilo in bolniško maziljenje vernim navadno veliko pomenita. Prav je, da domači poskrbijo za to, da bolniki in ostareli na tak način krepijo stik z Bogom v jeseni svojega življenja. Pogovorijo naj se z njimi in jim morda to tudi svetujejo. Bolnik potrebuje "gospoda" sredi svoje bolezni, ne pa šele na koncu, da ga nezvestnega "požegna". Za srečanje z duhovnikom znajo biti bolniki res hvaležni, le led je včasih težko prebiti.

Ko skrbite za bolnike, ne pozabite na njihovo duhovno zdravje!

Med novokrščenci, čeprav še lanskoletnimi, je tokrat **Robert Rašić**. V nedeljo 18. decembra sta ga prinesla h krstu v našo cerkev starša Ivica Rašić in Mirjana Trkulja. Novokrščenca Roberta naj Bog spremlja s svojim blagoslovom.

Novoporočenim parom sta se ob koncu leta pridružila še **John Miklavac** in **Renata Sirotič**. Poročila sta se 17. decembra v naši cerkvi v Kew. John se je rodil v družini Silva Miklavca in Juste Vadnjal, Renata pa je že tu rojena Hrvatica. Iskrene čestitke novoporočencema z željo, da bi se na poti k skupnemu cilju nikoli ne utrudila.

V Western Hospitalu (W. Footscray) je 14. decembra je v dvainosemdesetem letu starosti umrla **ANGELA MEH**. Rojena je bila 17. maja 1912 v Ravnah pri Šoštanju. V Avstralijo je prišla s svojo hčerko Eriko in vnukinjo Majo leta 1984, da bi bila bližje svojemu sinu Frenku z družino, ki je že preje živel tukaj. V petek, 16. decembra je bila v naši cerkvi maša zadušnica, večer pred tem pa rožni venec ob krsti pokojne Angele. Zdaj počiva na keilorskem pokopališču.

Po daljši bolezni je 20. decembra v bolnici v West Footscrayu umrla **MARIJA REPAR**. Rodila se je 16. julija 1920 nekje blizu Celja. V Avstralijo je prišla v januarju 1959 na ladji Queen Friderica. Že pred leti je pokopala moža, umrl je sin Marjan in lani še Albin. Pogrebna maša za pokojno Marijo je bila na zadnji dan lanskega leta v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu. Sledila je upepelitev.

Našim pokojnim se je v sredo, 21. decembra pridružila **SILVIJA HORVAT**, rojena Tilli. Po dolgotrajni bolezni je končala svojo zemeljsko pot na svojem novem domu v Torquayu. Silvija je bila rojena 9. oktobra 1933 v Rabelčji vasi pri Ptuj. Leta 1958 se je v minoritski cerkvi v Ptuj poročila z Ivanom Horvatom. Horvatova družina je prišla v Avstralijo 2. januarja 1967. Njen sin Silvo je umrl pred meseci, prav tako za rakovo boleznijo. Rožni venec ob krsti pokojne Silvije smo imeli v naši cerkvi 27. decembra zvečer in jo naslednji dan po pogrebni maši pospremili na keilorsko pokopališče, kjer je pokopan Silvjin. Pokojnica zapušča moža Ivana, sina Johnnaya z ženo Danico, vnuke in druge sorodnike.

Na božič, 25. decembra, je umrl v bolnišnici melbournskega okraja Williamstown **ŠTEFAN KLANJŠČEK** (Klanjšček), rojen 25. decembra 1914 v Postalah, Čepovan. V Avstralijo je prišel kot mornar že leta 1939 in se poročil z Avstralko Moniko. V zakonu se jima je rodilo šest otrok. Doma zapušča še dva brata in sestro. Pogrebni obredi pred upepelitvijo so bili v četrtek, 29. decembra, na pokopališču v Altoni. V Newportu, kjer je živel s svojo družino, so ga mnogi poznali, saj je poskrbel za ureditev enega od mestnih parkov, ki ga je tudi sam zasadil in oskrboval.

O dveh pokojnih iz preteklega leta, ALBERTU RAZBORŠKU in MARIJI DURNIEW, pa berite poročilo zadaj med pismi. Za njuno smrt smo zvedeli šele zdaj.

Svojem vseh pokojnih iskreno sožalje, pokojnim pa naj vstali Zveličar odpre nebeška vrata.

V zadnjih Mislih je zmanjkalo prostora za poročilo o župnijskem izletu, ki smo ga priredili v nedeljo, 11. decembra. Ob pol dvanajstih smo imeli mašo skupaj z rojaki iz Geelonga v cerkvi svete Družine. Nato smo nadaljevali pot do Torquaya, kjer je bilo veselo popoldne v senci dreves, na peščenih obali in med živahnimi morskimi valovi. Avtobusu se je pridružilo še nekaj avtomobilov iz Melbournea, nekaj pa iz Geelonga.

Zdaj so za nami tudi že božični prazniki. Polnočnica na prostem pri lurski votlini z jaslicami je privabila precej vernikov, enako božična maša na prostem. Blagoslov malih otrok smo imeli tokrat na novega leta dan, a na žalost ni bilo pravega odziva.

Prve dni novega leta smo z mladinsko skupino -

S. Y. G. preživeli v Daylesfordu na farmi Štefana in Milene Merzel. V imenu vseh mladih iskrena hvala za gostoljubje; že tretjič!

Letos bomo imeli pripravo na PRVO SVETO OBHAJILO in SVETO BIRMO. Starši, pri krstu otrok ste obljubili, da boste skrbeli za njih krščansko vzgojo. Ne pozabite na svojo obljubo. Prijavite jih lahko v zakristiji po mašah.

V mesecu februarju se bo v našem verskem središču začela tudi nedeljska Slomškova šola. Vpis bo na prvo in tretjo nedeljo v mesecu.

Ob slovenskem kulturnem prazniku pripravlja viktorijski SNS, v sodelovanju z drugimi organizacijami, KULTURNI VEČER, ki bo v soboto, 11. februarja v cerkveni dvorani v Kew. Teden zatem, 18. februarja, pa prihaja med nas igralska skupina iz Merrylandsa. V soboto zvečer in v nedeljo po kosilu za upokoјence bodo uprizorili v našem odru veseloigro MICKI JE TREBA MOŽA. Že zdaj ste povabljeni na obe predstavi; povabite tudi prijatelje in znance!

P. TONE

tako pravijo udeleženci prvega (levo zgoraj) in tudi drugega (desno spodaj) tedna naše letošnje počitniške kolonije v Mt. Elizi.

Ob čudoviti morski obali se odpočijeta duša in telo -

Z VSEH VETROV

PAPEŽ vsakič za začetek leta sprejme vse diplomate, ki so akreditirani pri sveti stolici v Vatikanu. Letos je bilo deset diplomatov več, saj je deset novih držav navezalo stike z Vatikanom in obratno - med njimi Makedonija, Kambodža, Jordanija, Izrael in Južna Afrika. Dokaz za aktivnost sedanjega papeža je dejstvo, da je pred šestnajstimi leti, ob sprejemu papeške službe, bilo akreditiranih pri sveti stolici 97 držav, zdaj pa je njih število 156.

Pri letošnjem srečanju je papež posebno pozornost posvetil balkanski tragediji in v svojem govoru diplomatskemu zboru dejal dobesedno: "Bosna in Hercegovina sta pravi brodolom Evrope. V vojni v Bosni so na eni strani žrtve in na drugi napadalci. Evropa je premalo storila, da bi ustavila to morijo." Dotaknil se je seveda tudi drugih kriznih žarišč po svetu, končal pa z besedami: "Še enkrat pravim vsem, posebno mladim, da sta vojna in nasilje res nalezljiva bolezen. Obenem pa vsem tudi zatrjujem, da je prav tako nalezljiv - mir."

EVROPSKO SREČANJE MLADIH je za konec leta in začetek novega z Dnevom miru privabilo v Pariz nad 100.000 mladih iz vseh koncev Evrope. **Rast mladih v Bogu!** je bilo geslo srečanja in vsi udeleženci so ga vzeli resno. Slovenskih udeležencev je bilo 3.260. Pred odhodom so se 27. decembra zbrali v frančiškanski cerkvi nad Tromostovjem, kjer jim je maševal nadškof in metropolit Šuštar ter jim dal duhovno misel za dolgo pot. Kar 65 avtobusov jih je nato

Za pomoč in nasvet za zmerno ceno

**KOBAL & ASSOCIATES
SOLICITORS & ATTORNEYS**

Dorothy Kobal B.Com L.L.B.

81 Spring Ave,
(P.O. Box KL 806) Kings Langley 2147
(T) (02) 838 0334 (Fax) (02) 674 4583

Conveyancing, Wills & Probate, Small
Business, Litigation and General Advice.

odpeljalo iz Ljubljane in v dvajsetih urah so dospeli v Pariz.

To je bilo doslej največje takoimenovano "taizejsko srečanje mladih". Na Poljskem se je zbralo nanj 93.000, na Češkem 80.000. V Parizu so napolnili cerkve, ob večerih pa so se srečali v veliki Versajski dvorani, ki sprejme nad 100.000 ljudi. Slovenci so se zbrali kot narodna skupina v cerkvi sv. Evstahija, kjer je dvajset slovenskih duhovnikov somaševalo s prelatom dr. Nacetom Čretnikom.

Od drugih narodnosti je prišlo na pariško srečanje 55.000 Poljakov, 3000 Hrvatov, 6200 mladih iz baltskih dežel, 2200 Slovakov, 1200 Čehov, 2000 Romunov... Večje skupine so prišle tudi iz drugih evropskih dežel: Madžarske, Italije, Nizozemske, Belgije, Nemčije ter iz skandinavskih dežel. Ko po eno strani Evropa leze v poganstvo, nam takole množično srečanje mladih vzbuja upanje, da bodočnost Evrope le še ni izgubljena...

MUČENCEV so vatikanski viri v desetletju (od 1982 do 1992) našli 144 in to brez redovnikov, ki so umrli nasilne smrti na Kitajskem. Po letu 1992 moramo dodati še kar precej novih: tri škofo in deset redovnikov, ki so bili lanskega junija umorjeni v Ruandi, uboj frančiškanov Nikola Miličevića in Leona Mikića lanskega novembra v Bosni in smrt kardinala Ocampo, nadškofa v Guadalajari. Prišteti moramo mafijske žrtve Puglisija in Diana, dodati alžirske žrtve, dve sestri avguštinki v lanskem oktobru ter štiri bele očete, ubite 27. decembra.

Novi mučenci pogosto dajo življenje zaradi svojih posegov v krajevno dogajanje. Velikokrat so umorjeni, ker so zgolj nezaželjene priče krivic. Zaradi tega je v zadnjih desetih letih izgubilo življenje 16 misijonarjev v Angoli, 13 v Mozambiku, v Ugandi in Liberiji deset, v Kolumbiji trinajst, v Alžiru in Braziliji po osem.

VISOKE ŠTEVILKE o udeležbi pri papeških avdiencah preteklega leta je Vatikan objavil ob koncu leta. Leta 1994 je imel papež Janez Pavel II. kljub slabemu zdravju štirideset splošnih avdienc, pri katerih je bilo skupaj 434.780 udeležencev. Poleg tega je papež v zasebnih avdiencah sprejel še nadaljnjih 197.280 ljudi. Nihče svetovnoznanih narodnih voditeljev se ne more ponašati s takim številom obiskovalcev. Janeza Pavla II. svet samo občuduje, kako vse to zmore.

NEKJE SEM BRAL tole ugotovitev: Na deset ljudi na svetu danes eden stalno trpi lakoto, trije so podhranjeni, trem občutno manjka v hrani proteina. In ostali trije? Ti pa so debeli, vsega presiti in živčno bolni...

ČEČENIJA in njena borba za samostojnost je vsak dan v svetovnih novicah. Pri tem se izrazoslovje nekaterih režimov prav nič ne spreminja. Mogočni Oleg Lobov, tajnik sveta za narodno varstvo, je izjavil, da bodo "Čečenijo osvobodili oborožencev in banditov". Kako poceni je še vedno beseda "osvoboditi". Višek krivice pa je v tem, da je pobijanje v Čečeniji notranja zadeva, kar pomeni, da imajo Rusi proste roke in lahko delajo kar hočejo. Svobodni svet samo gleda in se noče vmešavati.

Čečenija je proglasila svojo samostojnost 1. novembra 1991 in prvi predsednik Dudayev je bil izvoljen s 85 odstotki glasov. A Moskva in žal tudi mednarodna javnost samostojnosti te dežele nikoli ni priznala.

Čečeni so muslimanske vere in so se že od 17. stoletja borili proti ruskemu imperializmu. Nekaj časa ob začetku ruske revolucije leta 1917 je vladalo premirje, v času Stalinovega terorizma pa so doživeli hude preizkušnje. Leta 1944 je Stalin ukazal pregnati vse Čečene in še nekaj drugih ljudstev Sovjetske zveze v sredino Azije, od koder so se vrnili šele leta 1957.

JERUZALEMSKI latinski patriarh Sabbah je na tiskovni konferenci govoril o prihodnosti svetega mesta in o ovirah za vzpostavitev miru. Stalna

grožnja miru je vsekakor zaprtost Jeruzalema za Palestince s samostojnih in zasedenih ozemelj. "Mesto je zanje, tako kot za vse Izraelce, versko in kulturno središče, zato ne more biti zaprto za nikogar in za nobeno veroizpoved. Jeruzalem je glavno mesto Boga in torej človeštva, zato mora imeti poseben status," je poudaril. Pozval je tudi palestinsko in jordansko vlado, naj na čim bolj odprt način začne pogajanja, da bi dosegli medsebojno razumevanje. Ob koncu je omenil tudi priprave jeruzalemske Cerkve na jubilej leta 2000, ki se bo osredotočil na Jezusovo rojstvo.

V SARAJEVU je dne 31. decembra poteklo tisoč dni obleganja in vsega trpljenja z obleganjem in bojnimi napadi. Tisoč dni, v katerih smo preko televizijskega zaslona ali časopisov sprejemali slike iz balkanske morije, ki je kar ni konca, ki se sveta tudi vedno manj tiče in se nekako vedno bolj oddaljuje. Kronologiji dogodkov kar ni več mogoče slediti. Utruja nas, saj nas je upanje glede BiH že tolikokrat prevaralo. Nemočni smo pred vsem, kar se tam dogaja, a vseeno nam ni. Kako dolgo še? In ali bo vojna ostala le tam, ali se bo razširila na vse strani ter zahtevala novih žrtev?

Žal nam novo leto ob teh mislih ne da nobenega odgovora... Dajmo ga sami: premalo molimo. Molitev bo storila več kot orožje in sestanki.

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,

DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

COLONIAL MUTUAL

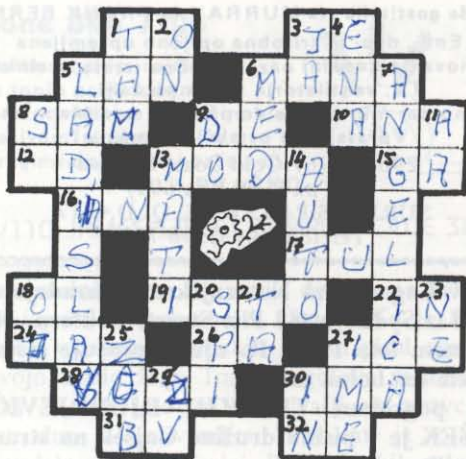

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

Križanka /Ivanka Žabkar/

Vodoravno: 1. kazalni zaimsek; 3. obstoja, živi; 5. poljski pridelek, a ni hrana; 6. hrana Izraelcem v puščavi; 8. brez spremstva; 9. pravi, reče; 10. svetopisemska oseba; 12. predpona; 13. ves svet se ravna po njej; 15. posnemek glasu gosi; 16. žensko ime; 17. puščice so shranjene v njem; 18. pijača starih Slovanov; 19. enako, prav tako; 22. veznik; 24. osebni zaimsek; 26. veznik; 27. na zimo in mrz nas spominja (angleška beseda); 28. če ne hodi, se . . .; 30. poseduje; 31. kratice imena in priimka urednika Misli; 32. nikalnica.

Navpično: 1. kazalni zaimsek; 2. osebni zaimsek; 3. pritrdilnica; 4. začetna številka; 5. moško ime; 6. pridelek čebel; 7. žensko ime (pomanjševalnica); 8. predpona; 9. s časom je v zvezi; 11. kratica za Alcoholic Anonymous; 13. vsakemu po naravi najbližja oseba; 14. sredstvo prevoza; 18. vzklík; 20. ni v budnem stanju; 21. kazalni zaimsek; 23. kratica za "naše ere"; 25. del glave je; 27. vsakdo ga imá; 29. kratica za zvezek; 30. polovica črk na tabli nad Križanim.

REŠITEV pošljite do 10. februarja!

Pisatelj vpraša svojega založnika: "Pravite, da moram dati več ognja v svoje zgodbe?"

On pa: "Ne, ne, nasprotno: zgodbe v ogenj!"

OFFICE:
563 8095

MOBILE:
018 107 305

Melbournskim rojakom
na uslugo za kleparska in instalacijska dela

DANNY'S PLUMBING

17 Charles Street
East Bentleigh. 3165

DANNY STIBILJ
LICENCE NO. 33308

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

REŠITEV DECEMBRSKE KRIŽANKE:

Vodoravno: 2. osminka; 8. gor; 9. vabilo; 12. amen; 15. otok; 16. rumena; 17. laž; 18. as; 19. in; 21. kiti; 23. blago; 26. donos; 27. aero-; 28. armada; 29. bel; 31. Savinja. — Navpično: 1. dovolj; 3. stik; 4. Igor; 5. No.; 6. krama; 7. rana; 10. ata; 11. Božidar; 13. mesnina; 14. en; 20. risati; 21. komaj; 22. tod; 23. bala; 24. le; 25. goba; 26. dr.; 28. ali; 30. ev.

Rešitev so poslali: Lidija Čušin, Francka Anžin, Jože Grilj, Jože Štritof, Marjan Jonke, Milan Prešeren, Ivanka Študent, Vinko Butala, Ivanka Kreml, Lucija Vouk, Ivan Podlesnik. — Žreb je izbral Jožefa Štritofa.

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

- + Spomeniki ostajajo, revolucija gre naprej.
- + Svetla prihodnost se nam bliža. Gre v smeri, naši nasprotni.
- + Najbolje gre še vedno tistim, ki mislijo pravilno, govorijo pa vse drugo.
- + Globlje se priklanjaš, višje spraviš zadnjico.
- + Če bo šlo tako naprej, bomo šli kmalu nazaj.
- + Ni vselej dobro vse, kar je novo, vselej pa je novo vse, kar je dobro.
- + Proletarci imajo še naprej prihodnost.
- + Na položaje, če je še kje kakšen nezaseden!
- + Šele ko je splaval na površino, so ugotovili, da je votel.
- + Zgodovinarjem se moramo zahvaliti za mnoge svetle strani naše zgodovine.
- + Prav je, da je danes vse tako kot včeraj, ni pa prav, da bo tudi jutri tako kot danes.

"Tonček, ali znaš plavati?" - "Da, gospod učitelj." - "Kje pa si se navadil?" - "V vodi."

*

Katehet: "Kaj je treba najprej storiti, da so nam grehi odpušteni?" Učenec: "Grešiti."

HOJA ZA KRISTUSOM — Knjižica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Prva izdaja je pošla, druga je na poti in jo kmalu pričakujemo.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI — V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS — Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER — Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. — Cena 10 dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY — O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) — Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA — Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI je naslov knjige inž. Ivana Žigona, ki je izšla pravkar v Ljubljani. Cena je znižana na 15.— dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR. Baragove molitve je zbral v molitvenik dr.F. Jaklič — Z velikimi črkami za slabe oči. — Cena 10 dolarjev.

LEPOTE SLOVENSКИH CERKVA je monumentalna knjiga z 283 čudovitimi barvnimi posnetki. Avtor fotografij je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadrnkar. Kupi jo, da bo postala tvoj družinski zaklad, ki ga boš s ponosom pokazal obiskovalcem druge narodnosti. Cena 49 dolarjev.

ZA PEST DROBIŽA je najnovejša pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena deset dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI — DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

1995

GROUPS FOR SLOVENIJA

Book now for 3 economical groups
departing from Adelaide - Brisbane - Melbourne or Sydney
on May 27th, June 17th and June 21st.

SLOVENIA TRAVEL / DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1995

Odšli bomo 27. maja in 17. ter 21. junija.

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666